

er nogle konkrete eksempler på det, men så må vi jo rette op på det.

Op så til hr. Langkilde: Hvis vi har en havn, som er i offentligt eje, så er hr. Langkilde og jeg sikkert enige om, at det var bedre, om den havn blev en privat havn, så den fik som konkurrenceparameter at trække kunder til. Men hvis den havn er i offentligt eje og der er et hvile i sig selv-princip – som jeg støtter, for ellers så kunne vi forestille os, at kommunerne begynder at subsidiere havnene – og den havn skal til at begynde at betale skat, hvor skal den så hente penge henne andre steder end i stigende priser for anløb ved havnen? Det giver ikke flere anløb til fordel for miljøet, men måske desværre færre.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu da ministeren ikke bad om ordet, så kan jeg måske foreslå et svar på hans vegne. Københavns Havn driver i dag f.eks. stevedorevirksomhed og containerreparation. Københavns Havn betaler ikke skat, og mig bekendt er der ikke taget initiativer til at rette op på det forhold, og det er jo dér, at jeg er blevet opmærksom på konkurrenceforvriddningen.

Til tanken om, at havne i offentligt eje skulle til at betale skat: Filosofien bag forslaget var jo, at det ville man ikke risikere. For hvis man nu drev en stevedorevirksomhed eller containerreparation eller noget andet, så ville man sige: Vi kommer til at betale skat af det hele, hvis vi gør det. Det må vi hellere lægge ud til et privat selskab og sige, at det er en opgave for private firmaer at reparere containere, og det kan ikke være havnens opgave.

Op der ville selvfølgelig straks være nogle, der ville gå i gang med opgaven, hvis de var sikre på ikke at blive udkonkurreret af et offentligt understøttet selskab, der ikke skulle betale skat. Deri ligger filosofien.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er sådan, at hvis en offentlig havn f.eks. er organiseret som et aktieselskab og det kun driver havnevirksomhed, så kan det godt være skattefritaget som følge af det. Har det derimod datterselskaber og udøver sideordnede aktiviteter, så er hele herligheden skattepligtig. Det er fuldstændig rigtigt, det kan jeg bekræfte over for hr. Kim Behnke. Men det kræver altså, at det oprindelige moderselskab er organiseret som et selskab.

Hvis det er skattefritaget som følge af, at det er en offentlig forvaltningsenhed, som driver nogle bivirksomheder, så kan den ikke være skattepligtig, for en offentlig forvaltningsvirksomhed er ikke skattepligtig.

Det, der var pointen i mit indlæg, som er blevet kaldt dunkelt og alt mulig andet godt, er, at hvis man er utilfreds med Københavns Havns aktivitet, så skal Københavns Havn på aktier, for at man kan pålægge den skattepligt, hvis den har sideordnede aktiviteter, idet vi går ud fra, at den har sideordnede aktiviteter.

Men jeg vil gøre opmærksom på, at den diskussion havde man jo i fuldt flor i 1992, og det er den, jeg har henvist til at man sætter sig ind i, for den vil være meget god at få forstand af. Men dertil kommer, at – og det har forslagsstilleren ikke været tilstrækkelig meget inde på – modstykket til skattefriheden for Københavns Havn og en række andre offentlige, hvad skal vi sige instanser, som måske driver en vis form for produktionsvirksomhed, er, at de påtager sig nogle flere opgaver, end de skulle have gjort, hvis de var rent privat drevne kommercielle virksomheder.

Som det også blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører under et af indlæggene, er det altså sådan, at man bliver nødt til at erkende, at modstykket er, at Københavns Havn deltager i en række offentlige aktiviteter, som skal finansieres osv., og det var et af de synspunkter, som indgik med stor vægt i diskussionen i 1992, og som gjorde, at man faktisk afstod fra at gå videre med de tanker.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det fremgår altså af ministerens svar her, at Københavns Havn ikke betaler skat, når de er ude og konkurrere med private virksomheder. Det er situationen. Det er blandt andet det, vi gerne vil have ordnet.

Så kan man sige, at det har et ædelt formål – det er i orden – men hvorfor skal et containerreparationsfirma eller et andet selskab lide under, at der er et statsligt monopol på det?

Så synes jeg, at det er mere fair at sige, at det vil vi gerne betale et eller andet for. Det skal man ikke gøre over skattelovgivningen og på den måde favorisere en frem for en anden, for det mener jeg er skadeligt.

Kan ministeren foreslå en anden måde, hvor på vi kan rette op på det her forhold, så er vi åbne over for det. Jeg synes, at det er meget væsentligt for havnene, at vi ikke gør det til et